EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 2.7.2019
COM(2019) 309 final

2019/0146 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Puolan tasavallalle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä annetun täytäntöönpanopäätöksen 2013/805/EU muuttamisesta

PERUSTELUT

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1], jäljempänä ’alv-direktiivi’, 395 artiklan 1 kohdan nojalla antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan soveltaa mainitun direktiivin säännöksistä poikkeavia erityistoimenpiteitä arvonlisäveron kantamismenettelyn yksinkertaistamiseksi taikka tietyntyyppisten veropetosten tai veronkierron estämiseksi.

Puola pyysi kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 14. tammikuuta 2019, alv-direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 168 artiklaa koskevan poikkeuksen voimassaolon jatkamista, jotta se voisi edelleen a) rajoittaa tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähennysoikeuden 50 prosenttiin, kun arvonlisävero kannetaan tiettyihin moottoriajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista, ja b) vapauttaa arvonlisäverosta poikkeuksen piiriin kuuluvien moottoriajoneuvojen käytön verovelvollisen yksityiskäyttöön tai muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön. Komissio on antanut alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Puolan pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 15. huhtikuuta 2019 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Puolalle 16. huhtikuuta 2019 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki hakemuksen arviointia varten tarvittavat tiedot.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 artiklassa säädetään, että verovelvollisella on oikeus vähentää sellaisten tavaroiden tai palvelujen ostoista maksettu arvonlisävero, joita käytetään verollisiin liiketoimiin siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseiset liiketoimet suoritetaan. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen yksityiskäyttöön on vastikkeellinen palvelu, jos tavara on oikeuttanut alv:n vähennykseen.

Edellä mainittujen säännösten soveltamiseen liittyy useita käytännön vaikeuksia, kun on kyse liikeomaisuuteen kuuluvista henkilöautoista, erityisen sen vuoksi, että moottoriajoneuvon yksityis- ja yrityskäyttöä ei ole helppo erottaa toisistaan. Lisäksi tällaisten autojen käytön kirjanpitoon liittyvä ylläpito ja valvonta lisäävät niin yritysten kuin hallintoviranomaisten taakkaa. Nämä vaikeudet saattavat lisätä arvonlisäveroon liittyvien väärinkäytösten tai petosten yrityksiä.

Puolalle on nykyisin annettu lupa poiketa alv-direktiivin 168 artiklasta rajoittamalla arvonlisäveron vähennysoikeus 50 prosenttiin, kun arvonlisävero kannetaan moottoriajoneuvojen oston, yhteisöhankinnan, tuonnin, vuokraamisen tai leasing-vuokrauksen yhteydessä ja kun arvolisävero kannetaan kyseisiin ajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista, edellyttäen että ajoneuvot eivät ole pelkästään yrityskäytössä. Poikkeuksen piiriin eivät kuulu moottoriajoneuvot, joiden suurin sallittu kuormitettu massa on yli 3,5 tonnia ja joissa on enemmän kuin yhdeksän istumapaikkaa, mukaan lukien kuljettajan istumapaikka. Siihen eivät myöskään kuulu kustannukset, jotka liittyvät kokonaan verovelvollisen yritystoimintaan.

Lisäksi Puolalle on annettu lupa poiketa alv-direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta vapauttamalla alv-verosta edellä mainitun poikkeuksen piiriin kuuluvien ajoneuvojen ottaminen verovelvollisen omaan tai tämän henkilöstön yksityiskäyttöön. Kaikkea muuta kuin yrityskäyttöön tapahtuvaa käyttöä pidetään yksityiskäyttönä.

[1] EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

Neuvosto antoi luvan edellä mainituille poikkeaville toimenpiteille ensimmäisen kerran[2] 17. joulukuuta 2013 annetulla täytäntöönpanopäätöksellä 2013/805/EU[3] 1. tammikuuta 2014 ja 31. joulukuuta 2016 väliseksi ajanjaksoksi. Tämän seurauksena Puola sisällytti hyväksytyt toimenpiteet kansalliseen alv-lainsäädäntöönsä 1. huhtikuuta 2014 alkaen[4].

Puola pyysi vuonna 2016 kyseisten toimenpiteiden soveltamiskauden jatkamista. Neuvosto salli näiden toimenpiteiden jatkamisen 31. joulukuuta 2019 saakka 11. lokakuuta 2016 annetulla täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2016/1837[5].

Käsillä oleva poikkeuksen jatkamista 31. joulukuuta 2022 saakka koskeva Puolan pyyntö pohjautuu samoihin perusteluihin kuin edellisissä pyynnöissä esitetyt perustelut. Pyyntöön on liitetty kertomus, joka sisältää arvioinnin vähennysoikeuteen sovellettavasta prosenttimääräisestä rajoituksesta, kuten päätöksen 2013/805/EU 3 artiklan 2 kohdassa edellytetään.

Puolan mukaan nykyisin käytössä oleva 50 prosenttia on perusteltu prosenttiosuus, ja sitä olisi sovellettava edelleen, koska se on osaltaan yksinkertaistanut arvonlisäveron kantamista ja estänyt veronkiertoa. Puolan toimittamien tietojen mukaan Puolan talouselämässä ovat hallitsevina pienet yritykset, joilla on vähäinen liikevaihto (mikroyritykset) ja vähän työntekijöitä. Tällaiset yritykset ovat joko yksityisyrittäjiä tai perheyrityksiä. Vuosina 2014–2017 niiden osuus maan yrityksistä oli lähes 96 prosenttia. Puolan mukaan on vaikea erottaa toisistaan tällaisten mikroyritysten omistamien ajoneuvojen yksityis- ja yrityskäyttöä. Sama koskee suuria yrityksiä, jotka usein antavat ajoneuvonsa työntekijöidensä yksinomaiseen käyttöön muina kuin rahana maksettavina työsuhde-etuuksina. On totta, että yrityksen ajoneuvojen yksityis- ja yrityskäytön erottelusta aiheutuisi kirjanpitoon liittyviä työläitä ja kohtuuttomia kustannuksia verrattuna siitä aiheutuviin mahdollisiin hyötyihin – erityisesti yksityisyrittäjien ja mikroyritysten kannalta. Siitä saattaisi lisäksi aiheutua oikeudellisia riitoja veroviranomaisten ja verovelvollisten välille, mistä seuraisi lisää kustannuksia.

On esitetty, että vahvistettu 50 prosentin osuus vastaa riittävässä määrin tällaisten ajoneuvojen tosiasiallista yrityskäyttöä. Puolan esittämien tietojen mukaan korkeamman tai alhaisemman prosenttiosuuden soveltaminen johtaisi kohtuuttoman suuriin eroihin vahvistetun osuuden ja yritystoimintaan ja yksityistarkoituksiin käytettyjen ajoneuvojen tosiasiallisen osuuden välillä. Tämä prosenttiosuus vastaa muissa jäsenvaltioissa käytettyä prosenttiosuutta.

Verovelvolliset ovat ilmeisesti suhtautuneet enimmäkseen myönteisesti niin vähennyksen edellytyksiin kuin vahvistettuun prosenttiosuuteen. Päätöksellä 2013/805/EU hyväksyttyjä toimenpiteitä pidetään tyydyttävänä kompromissina hyväksyttyjen sääntöjen ja sellaisen kalliin, aikaa vievän ja suurelta osin tehottoman kirjanpidon välillä, jolla on tarkoitus vahvistaa, että tiettyä ajoneuvoa on todellakin käytetty yritystoimintaan.

Poikkeavien toimenpiteiden ei odoteta vaikuttavan merkittävästi Puolan lopullisessa kulutusvaiheessa kantaman verotulon kokonaismäärään. Niiden ei myöskään odoteta vaikuttavan kielteisesti arvonlisäverosta saataviin Euroopan unionin omiin varoihin.

---

2 Samantapainen lupa oli voimassa 31. joulukuuta 2013 saakka 27. syyskuuta 2010 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen pohjalta (EUVL L 256, 30.9.2010, s. 24).

3 EUVL L 353, 28.12.2013, s. 51.

4 Puola ilmoitti, että tämä tehtiin 7. helmikuuta 2014 annetulla lailla, jolla muutettiin 11. maaliskuuta 2004 annettua alv-lakia [virallinen lehti *(Dziennik Ustaw*) 2011, nro 177, 1054 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna], ja tietyillä muilla laeilla (*Dziennik Ustaw* 2014, 312 kohta).

5 EUVL L 280, 18.10.2016, s. 28.

Edellä sanotun perusteella ja ottaen huomioon, että EU:n oikeudellinen kehys ja tosiasiallinen tilanne eivät ole muuttuneet, poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista 31. joulukuuta 2022 saakka koskeva pyyntö vaikuttaa perustellulta. Tämän vuoksi ehdotetaan, että pyyntö hyväksytään. Jos Puola haluaa hakea uutta jatkoaikaa vuoden 2022 jälkeen, sen on toimitettava jatkamista koskeva pyyntö viimeistään 1. huhtikuuta 2022 ja lisättävä siihen kertomus, johon sisältyy sovellettavaa prosenttimääräistä rajoitusta koskeva uudelleenarviointi.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Muille jäsenvaltioille on myönnetty vastaavia vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia.

Alv-direktiivin 176 artiklassa säädetään, että neuvosto määrittää, mistä kustannuksista ei voida vähentää arvonlisäveroa. Se antaa siihen saakka jäsenvaltioille luvan pitää voimassa poikkeuksia, jotka olivat voimassa kansallisen lainsäädännön nojalla 1. tammikuuta 1979. Tältä pohjalta on voimassa useita säännöksiä, joilla rajoitetaan yrityksen moottoriajoneuvoihin liittyvää arvonlisäveron vähennysoikeutta.

Aiemmat aloitteet sääntöjen vahvistamiseksi siitä, mihin kustannusten luokkiin vähennysoikeuden rajoittamista voidaan soveltaa, ovat epäonnistuneet[6]. Kunnes nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla, nykyisen kaltaisia poikkeuksia pidetään asianmukaisina.

Ehdotetut toimenpiteet ovat näin ollen yhdenmukaiset alv-direktiivin säännösten kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Alv-direktiivin 395 artikla on ainoa mahdollinen oikeusperusta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Kun otetaan huomioon ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös, ehdotus kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen, että tarkoituksena on yksinkertaistaa veronkantoa ja estää tietyntyyppisiä veropetoksia tai veronkiertoa. Erityisesti koska yritykset voivat ilmoittaa verovelvollisuutensa liian alhaiseksi ja koska kilometrimäärien tarkastaminen on vaivalloista veroviranomaisille, mainittu 50 prosentin rajoitus yksinkertaistaisi arvonlisäveron kantamista ja estäisi muun muassa epäasianmukaisen kirjanpidon avulla tapahtuvan veronkierron.

[6] KOM(2004) 728 lopullinen – ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), joka peruttiin 21. toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21.5.2014, s. 3).

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan yksimielisellä päätöksellä, jonka se tekee komission ehdotuksesta. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmien kuulemista ei järjestetty. Tämä ehdotus perustuu Puolan esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei ole tarvittu.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista ja estää arvonlisäveroon liittyvä vilppi. Se voi näin ollen vaikuttaa myönteisesti niin yrityksiin kuin viranomaisiin. Puola on todennut poikkeavat toimenpiteet asianmukaisimmaksi ratkaisuksi, ja ne ovat verrattavissa muille jäsenvaltioille myönnettyihin muihin aiempiin ja nykyisiin poikkeuksiin.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia perusoikeuksien suojeluun.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteistä vaikutusta EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotus sisältää raukeamislausekkeen, jonka mukaisesti poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2022.

Jos Puola harkitsee poikkeustoimenpiteiden voimassaolon jatkamista edelleen vuoden 2022 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle lisäaikaa koskeva pyyntö ja kertomus, johon sisältyy prosenttimäärää koskeva uudelleentarkastelu, viimeistään 1. huhtikuuta 2022.

2019/0146 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Puolan tasavallalle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä annetun täytäntöönpanopäätöksen 2013/805/EU muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[7] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2006/112/EY 168 artiklassa vahvistetaan verovelvollisen oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa käsitellään vastikkeellisina palveluina yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottamista verovelvollisen omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön taikka yleisesti ottaen muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön.

(2) Puolalle annettiin neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2013/805/EU[8] lupa rajoittaa 50 prosenttiin direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan mukainen sellaisen arvonlisäveron vähennysoikeus, joka kannetaan tiettyjen moottorikäyttöisten maantieajoneuvojen oston, yhteisöhankinnan, tuonnin, vuokraamisen tai leasing-vuokrauksen yhteydessä ja kun arvolisävero kannetaan kyseisiin ajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista, jos ajoneuvo ei ole pelkästään yrityskäytössä. Niiden ajoneuvojen osalta, joihin 50 prosentin rajoitusta sovelletaan, Puolalle annettiin lisäksi lupa vapauttaa verovelvolliset velvollisuudesta rinnastaa kyseisten ajoneuvojen muu kuin yrityskäyttö mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisiin vastikkeellisiin palveluihin.

(3) Täytäntöönpanopäätöksellä 2013/805/EU annetun luvan voimassaoloa jatkettiin 31 päivään joulukuuta 2019 saakka neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2016/1837[9].

---

7 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

8 Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2013/805, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, luvan antamisesta Puolan tasavallalle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä (EUVL L 353, 28.12.2013, s. 51).

9 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1837, annettu 11 päivänä lokakuuta 2016, luvan antamisesta Puolalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26

(4) Puola pyysi kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 14 päivänä tammikuuta 2019, että sen sallittaisiin jatkaa täytäntöönpanopäätöksellä 2013/805/EU luvan saaneiden poikkeavien toimenpiteiden, jäljempänä ’poikkeavat toimenpiteet’, soveltamista vielä 31 päivään joulukuuta 2022.

(5) Komissio antoi direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Puolan esittämän pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 15 päivänä huhtikuuta 2019 päivätyllä kirjeellä. Se ilmoitti Puolalle 16 päivänä huhtikuuta 2019 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointiin tarvitsemansa tiedot.

(6) Puola toimitti komissiolle pyynnön yhteydessä täytäntöönpanopäätöksen 2013/805/EU 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti kertomuksen, joka sisältää uudelleenarvioinnin siitä prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovelletaan. Tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella Puola katsoo, että 50 prosentin osuus on edelleen perusteltu. Lisäksi se katsoo, että täytäntöönpanopäätöksellä 2013/805/EU myönnetty poikkeus direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetetusta vaatimuksesta on edelleen tarpeen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi. Näitä poikkeavia toimenpiteitä voidaan perustella tarpeella yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista ja estää verovilppi, joka perustuu virheelliseen kirjanpitoon ja valheellisiin veroilmoituksiin.

(7) Poikkeavia toimenpiteitä olisi jatkettava vain niin kauan, että niiden tehokkuuden ja prosenttiosuuden asianmukaisuuden arviointi saadaan suoritettua. Puolalle olisi näin ollen annettava lupa jatkaa poikkeavien toimenpiteiden soveltamista 31 päivään joulukuuta 2022 saakka.

(8) Olisi vahvistettava määräaika poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista vuoden 2022 jälkeen koskevan pyynnön esittämiselle. Puolan olisi myös edellytettävä toimittavan jatkamista koskevan pyynnön yhteydessä kertomuksen, joka sisältää uudelleenarvioinnin siitä prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovelletaan.

(9) Poikkeavilla toimenpiteillä on vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan arvonlisäveron kokonaismäärään, eivätkä ne vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin.

(10) Täytäntöönpanopäätöstä 2013/805/EU olisi näin ollen muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan täytäntöönpanopäätöksen 2013/805/EU 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2022.

Mahdollinen tällä päätöksellä luvan saaneiden poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista koskeva pyyntö on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2022. Tällaiseen pyyntöön on liitettävä kertomus, joka sisältää uudelleenarvioinnin siitä prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota tämän päätöksen perusteella sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.”

---

artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 artiklasta poikkeavien toimenpiteiden soveltamista (EUVL L 280, 18.10.2016, s. 28).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Puolan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja